

யார் இவர்கள் ? , உறவுச் சங்கியில் இருப்பவர்கள் என்று தரியும் .அவனுக்கு அடுத்த கீழ் வகுப்பில் படித்தவர்கள் .ஆனந்தி ,விதூரன் .இருவராமே இரட்டையர்களாக இருப்பார்களோ ? , உருவ ஒற்றுமையில் அச்சாகவிரும்புதார்கள் ,தவிர ஓரே வகுப்பிலே வேறுபடிக் கிறார்கள் .பள்ளிக் கட்டத்திலே, சின்ன வகுப்பு மாணவர்கள் எல்லாரையுமே திரும்பிப் பார்க்க வதைத் துக்கொண்டு தானிருந்தார்கள் . மாநிறத்தில் கட்டிக் குறையிற ,ஓரிருவர் கறுப்பாகக் கட்ட திகழ்கிற நிலையிலே பால் போல வளையிப் பிள்ளைகளாக அவர்கள் பளிச்சிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் . ஏன் பார்க்க மாட்டார்கள் ? பிஸ்கட் பிரகே நரேத்தில் ,மணி அடிக் கிற வரகைக்கும் எல்லாரும் ஓடியாடி விளையாடிக் கொண்டே இருப்பார்கள் .அண்ணா, அக்கா படித்த வகுப்புகளையும் அச்சயத்தில் எட்டிப் பார்த்து விட்டு வருபவன் மூருகவலே . மற்ற சிறுவர்களிற்கும் அந்த பையித்தியம் இருந்ததுவளையி பார்க்கிறது, விடும்பு கடைக்கிறதெல்லாம் சின்ன வயசிலிருந்தே முள்ளை விடும் சமாச்சாரங்கள் தான் . அகத்தின் அழகு மூகத்தில் தரியும் .அதுவும் ,பண்கள் மூகம் துலக்கமாகவே பளிச்சினக் காட்டிக் கொடுத்து விடும் .சந்தோசம் ,அழுகை எல்லாம் அவர்களிடமிருந்து பிரவாகிப்பதால் பெரியவர் , சிறியவர் எல்லாரும் அவர்களிடமே அன்புடன் பசுறது,சொக்கிலறேறுகள் ...கொண்டு வந்தால் மூதலில் கொடுப்பதெல்லாம் நிகழ்கிறது.பெடியள் மூகம் ,கடும் போக்கான சிங்களத் தலவைர்களையே போல இல்லா விட்டாலும் அமுத்தலாத் தனம் போன்ற மாசுகள் இருக்கவசே செய்கின்றது . மூருகுவே,தங்க்ச்சியின் தலையில் குட்டி விட்டு,கையிலிருக்கிறதை பறித்துக் கொண்டு ஓடி இருக்கிறான் .பிறகு ,அவள்

விக் கி,விக் கி அழுகிறதைப் பார்க்கப் பொறுக்க முடியாமல் கொடுத்தும் விட்டிருக்கிறான் . ஆனால் ,அந்த குணங்கள் இவர்கள் மத்தில் இருக்கின்றன .

வவுனியா மகாவித்தியாலக் கட்டிடங்கள் ஒவ்வொரு கோணத்தில் நீ எப்பாட்டுக்கு, கிடப்பாட்டுக்கு,என கட்டப்பட்டிருந்தன.கோணப்பாட்டிலே இல்லை. ஆனால் , ஒவ்வொன்றுமே நீ எ,நீ எ கட்டிடங்கள் .அதிரின் கட்டிடத்திலிருந்து வாறவர்கள் , ஆய்வகக்கட்டக் கட்டிட மிலையால் திரும்பி கீழே இருக்கிற ஒன்றிலே இருந்து நாலு வரகைக்கும் வகுப்புகள் இருக்கிற கிடயைக் விருக்கிற கட்டிடத்திற்கு வருவார்கள் .

இவன் மலே பகுதியிலிருந்து இருந்து மணி அடிச்ச சத்தத்தில் கீழே இருந்த வகுப்பிற்கு கண்மண்திரியாமல் ஓடி வந்தான் . ஆனந்தி மலே எதற்கோ போறதுக்காக வகைமாக ஓடி வந்தான் . என்ன நடந்தது?... என அவனுக்கு கொஞ்ச நேரம் திரியவில்லை . மண்டகைகள் இரண்டும் 'நொங்' அடிபட்ட இருவரும் நிலத்தில் விழுந்திருந்தார்கள் . அந்தப் பக்கமாக வந்த தமிழ் வாததியார் "என்ன அப்படி அவசரம் . நல்ல காலம் காயம் ஏற்படவில்லை. எழும்பி வகுப்புகளிற்குப் போங்கள்" என சொல்லி ஆனந்தியைப் பிடித்து எழும்ப உதவி செய்தார் . இப்பதான் தலை, சிறிது நோக்கத் தொடங்கியது. அவளும் ... வந்த நோக்கத்தை விட்டு அவனோட வகுப்பிற்குப் போனாள் . பிறகு தான் திரிந்தது. அவளுடைய அழிற்பர்துலாந்து விட்டிருக்கிறது. சோதி மாமா மலே வகுப்பில் படிக்கிறவர் . அவரிடம் இரவலாக வாங்க ஓடியிருக்கிறாள் அவளுக்கும் நொந்திருக்கும் . ஆனால் ,வீரிகள் எல்லாம் 'நோ'வலை ஒரு பொருட்டாக எடுப்பவர்கள் இல்லை ! இப்படி ஓட்டத்தில் குருவி,பிப்பில் சூரிகள் எல்லாரும் மற்றையவை போன்றவர்கள் இல்லை. மூருகுவிற்கு,வளர்ந்த பிறகும் கட்ட இப்படியான பலர் ஆச்சரியப்பட்ட வதை திருக்கிறார்கள் ; ஏணி வதைதால் கட்ட இவர்களோட பறக்க முடியாது என தனக்குள் சிரித்துமிருக்கிறான் .

முக்கியமான ஒரு விசயம் , இந்தப் தங்கச்சியும் , அண்ணனும் நெழுக்குளத்திலிருந்து தனித்தனியே அரசைச் சகைக்கிள்களில் சோதி அண்ணனுடன் சேர் வாரவர்கள் .குருமண்காடே பள்ளிக்கட்டத்திலிருந்து இரண்டு மலைத் தொலைவில் இருக்கிறது.அவர்களைய நெழுக்குளத்திற்கு மன்னார் வீதிச் சந்தியிலிருந்து இன்னும் ஒரு மலைத் திரம் போக வேண்டும் . எப்படி இவ்வளவு விசயங்கள் திரியும் எனப் பார்க்கிறீர்களா?

குணவதி, ஆசிரியை வவுனியா மகாவித்தியாலத்திற்கு மாற்றம் பெற்று வந்த மட்டம் , மலே வகுப்பில் தன்னையே "நான் திரும்பி சதாசிவம் ,உங்களிற்கு சுகாதாரம் பாடம் எடுக்க வந்திருக்கிறேன்" என்று அறமுகம் செய்தார் ."ரீச்சர் ,உங்களைய பெயர் என்ன ?"என்று சோதி முந்திரிக் கொட்டயைக்கக் கேட்டிருக்கிறான் . "குணவதி"எனச் சிரித்துக் கொண்டுகுறினார் .வகுப்புகள் எல்லாம் முடிந்து அந்த நாள் நல்லாவே கழிந்திருந்து . அவரின் கதைச் சொல்லி பாடம் நடத்துற விதம் மாணவர்களிற்கு நன்றாகப் பிடித்து விட்டிருந்தது .

அடுத்த நாளே, "ரீச்சர் ,நீங்கள் எங்களுக்கு உறவுக்காரர்" என சோதி கண்டு பிடித்துக் குறிவிட்டான் ."எப்படி?"என்று ஆச்சரியமாக கேட்டார் .அவருக்கு அறியும் ஆவல் இருந்தது ."அப்பாட்ட உங்கட பெயரைச் சொன்ன போது ..." . என்று பயல் , சதாசிவத்தின் வரலாறையே கற்றத் தொடங்கி விட்டான் .

அம்மாவிற்கு அப்பாவைப் பற்றிய ஆழமான விபரங்கள் அவ்வளவாகத் தெரியாது. சிறுவயதிலே அப்பா, அம்மாவை இழந்தவர். அப்பாவும், அப்பாட தம்பியும் தங்கச்சியும் அப்பம்மாவின் தங்கச்சிகுடும்பத்தோடு சேர்ந்து ஓரே பிள்ளைகளாக வளர்ந்தவர்கள். படித்து ஆளாகக்கியாணம் கட்டி வதைத் தவர்கள் எல்லாம் அவர்கள் தான். சோதியின் அப்பா, பாட்டிக்கு ஒன்றைவிட்ட அண்ணரின் மகன். அவருக்கு அப்பாவை சின்ன வயதிலிருந்தே நல்லாயத் தெரியும். உறவுச் சங்கிலி கொஞ்சம் விலத்தியல்லவா ஓட்கிறது. அம்மாட கல்யாணவீட்டுக்கு கட்டி வந்திருக்கிறார். அம்மாவிற்கு தான் அவரைத் தெரியவில்லை.

சோதிக்கு தன்னுடைய உறவினர் என்பதில் நிறைய புளுகம். அவன் வீட்டு திரும்புற போது, முருகவேலை அல்லது அவனின் அண்ணரை சைக்கிள் என் ஏற்றி வந்து குரூமண்காட்டுச் சந்தியில் இறக்கி விட்டுப் அப்படியே வீட்டுக்குப் போவான். சந்தியிலிருந்து ஐந்நூறு மீற்றர் திரத்தில் தான் இவர்கள் வீட்டு இருந்தது. நீளப் நடையில் மற்றவர்கள் வார போது, வீட்டிலே இவன் குசாலாக இருப்பான்.

வவூனியா வய்யிலே, நாலு வருசங்கள் ஓபி விட்டதே தெரியவில்லை. தெரிந்திருந்தால் தான் அங்கே ஆச்சரியம். வயிரப்புளியம் குளம், பட்டாணிச்சுப்புளியம் குளம் எல்லாம் வற்றி ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கட்டில்லாமல் பாளம், பாளமாக அடிமண்பெடித்து பார்த்து விட்டான். வயிரப்புளியம் குளத்தில் நடந்து சலைல குளம் முடிந்த பிறகு இருக்கிற சிறிய காட்டு நிலத்துண்டில் மங்குஸ்தான் மரமொன்றை பெடியளடாக் கண்டிருக்கிறான். சாப்பிடக் கட்டிய பழத்தை ஏறி பறித்து சாப்பிட்டிருக்கிறான். முரலிப்பழ மரமும் இருப்பதாக கறினார்கள். அவன் காணவில்லை. பள்ளிகட்டத்து வாசலில் மத்தியான நேரத்தில் பாலப்பழம், முரலிப்பழம் விற்கிற கிழவியிடமிருந்து வாங்கிச் சாப்பிட்டிருக்கிறான்.

மழைக்குப் பிறகு தண்ணீர் நிரம்பி வான்பகுதியில் வழியும். அதிலிருந்து வாய்க்கால்கள் தொடங்கி வயல்வெளிகளிற்குள் சலைலும் நீரெந்நெய் செய்கைக்கு, தோட்டச் செய்கைக்கு பாவிக்கிறார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் அந்த மாதிரி பெருங்குளங்கள் இல்லாதான். வான் அமைப்பும் இல்லை. மழை நீர் வந்து சேர்ந்த வாய்க்கால்கள் மட்டுமே இருக்கின்றன. ஓப்பிடுகையில் இவையென்று குளங்கள் என்றே சொல்லலாம். பராமரித்து இவற்றையும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்துதலாம் என்றே படுகிறது. முதலில் யாழ்ப்பாணத்தில் மத்திய அரசின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பை அறவே இல்லாமல் ஒழித்து மாகாணவரசின் கையில் திருத்தச் சொல்லி அறிக்கை அனுப்புகுறதைப் பட்ட ச ஜனநாயகம் நிலவாமானால்.... இலங்கை ஒரு வருசத்திலேயே சிங்கப்பிராகி விடும். சிங்கள ஜனநாயகம் நல்லதில்லை என்பதை என்று தான் ஏற்றுக் கொள்வார்களோ? தமிழ் தரப்பு வெளிநாடுகளிலே ஏக்கங்களுடன் உதிர்வது தான் கர்ம விதியா?

வயிரப்புளிக் குளத்திற்கு அருகில் இடிந்திருக்கிற பழைய வீட்டொன்றில் கலர்கலரான மணிமாலகைகள் கழுவத்தில் தொங்க மலெலிய பெண்களும் ஆண்களும் குழந்தைக் குட்டியும் என சதா வதைதலைச் சப்பி சிவந்த வாய்களுடன் குரவர்கட்டம் நடுக இருப்பதையும் பார்த்திருக்கிறான். அவர்கள் தான் அந்த மங்குஸ்தான் மரங்களை வதைத் திருக்கி வேண்டும். சாத்திரம் சொல்லுறே "என் ஊர் மனகைக்குள் வந்து இடும்பில் இருக்கிற துணியில் அரிசி, பரப்புளையும் வாங்கிக் கொண்டு சலைவார்கள். பாம்புகளை பெட்டியில் கொண்டு வந்தும் மகுடி ஊதி ஆடவதைத் தும் பணம் சம்பாதிப்பார்கள். கயிறறில் கட்டி தோளில் வீற்றிருக்கிற சிறிய குரங்கும்

"அடியிடா தம்பி குத்துக் கரணம்" என்றால் மஐன்றாம் பிறையிலவே கமல் குத்துக் கஐரணம் அடிக் கிறது பஐல ஜஐராக அடிக் கும் .

அவன் வவுனியாவில் ஐருந் த காலம் மழ்துமம் அந் த குரவர் கஐட்டம் அங்கதே தான் திரிந் தன் ; ஐருந் தன் ! சிலர் அவர் களாை 'கள் ளர் கஐட்டம்' என்றார் கள் . ஆனால் , பஐரஐப பாஸும் களவஐடுக் கவில் லை.ந்ரிவடே டகை கு பாளமாகஐ வஐடித் திருக் கிற குளம் வழியதே திரிந் திருக் கிறார் கள் . ஐலங்கை அரசாங்கம் மக் களாை விரட் டுற அரசாங்க் மாயிற் றே.மலயைகத தவர் களாை,ஈழத் த்மிழர் களாை எல் லாம் விரட் டியவர் கள் , ஐவர் களாயும் ஐந் திய வம் சாவழியில் சரே த்து விரட் டி ஐருப் பார் கள் . ஐன் று ,பாழடநத் த ஐலங்கையில் ஐவர் களாயும் காண முடிவதில் லை. ஐந் தியாவிலிருந் த வந் த தஐலுங்கர் கள் ஐவர் கள் என பார் கள் .ஓர் காலத் தில் , ஐலங்கை வந் தாராை வாழ வதத் த தீ வு !

குரமுண்காட் டு பாஸ் குடும் புத்துடன் அவன் ,அண்ணர் ,அக் கா,தங்க்ச்சி எல் லாரும் பட டாணிச் சுப் புளியம் குளத்துப் பஐகளில் ஐருந் து குளிக் கப் பஐவார கள் .அண்ணர் ,அவர் களதோட வார சாந் தா மஐலம் நீ ச்சலகைக் கற் றுக் கஐண்டு விட டான் .சாந் தா, பாஸ் எிட மனாைவி,சீசிலியக் காவிந் தம் பி.அக் காவிற் கு நீ ச்சல் வரவில் லை.அக் காட் வயதான பாஸ் எிட தங்க்ச்சி கஐங்கக் கா அந் த மாதிரி நீ ந் துவாள் .அக் கா சிங்களம் தான் நல் லாப் பசேத் அவர் களிடமிருந் து கற் றுக் கஐண்டாள் .மற் றவர் கள் எல் லாருக் கும் வரவில் லை.அந் த குடும் பம் த்மிழ் நல் லாவதே பசேறவர் கள் .பாஸிட குரலில் எப் பவும் அன் பு தனே பஐல தவழ் ந் து ஓடும் .

கடந் த வருசத் திலதே ஐருந் து தான் சதோதியின் அக் காப் பிள் ளகைளான ஐவர் கள் ஐருவரும் அவனதோடச சரே ந் து அரகை சகைக் கிள்களில் பள் ளிக் கஐடம் வரத் தஐடங் கியிருந் தார கள் .ஐப் ப அவர் களதோட பதோற பதோதும் கஐட்ட ஐற் றிக் கஐண்டு தான் வருகிறான் .மருகுக் குத் தான் சகைக் கிள கஐட்ட ஓடத் திரியவில் லை. திரிந் திருந் தால் யாரும் ஓஐருவரின் சகைக் கிள் ளகை சந் தி வரையில் ஓடி வர் அவர் சதோதியின் சகைக் கிளில் வந் திருப் பார் .அவனுக் கு சகைக் கிள் விடத் திரியாதகை நினதைத் து ,நினதைத் து மனதில் புழுவங் கினான் .சந் தரப் பம் தான் வாயப் பதாகத் திரியவில் லை.

குரமுண்காட் டிலயேும் சிலபரே களிடம் தான் சகைக் கிள் கள் ஐருந் தன் ஐவர் களிற் கு பக் கத் து வீ ட்டான பவா வீ ட்டிலதே ஓர் சகைக் கிள் ஐருந் தது.முன் வீ ட்டான துரகை ச்சாமி வீ ட்டிலதே ஐருந் தது.வீ ட்டிலதே ஐருந் த பஐரியவர் கள் மாத் திரமதே ஓடினார் கள் சிறியவர் களிடம்

அவ்வளவாகக் கஐட்டுப் பதில் லை.நககைளிற் கு பாவிக்கிற பவுண்பஐல பாவிக்கப் பட் டது.சகைக் கிள் திருத்துற் கடகைளும் அரமுயாக வீ டுகளில் தைத் திருந் தார கள் .

தஐரத் தில் ஐருக் கிற நக்ரப் பக் குதிக்கப் பதோய் உரங் கள் ,கிரிமிநாசினிகள் ...,சிலசமயம் காயக் கிறகளை விற் கவும் கஐண்டு சஐல் லவும் சகைக் கிள் அவசியம் .சகைக் கிளதே பழ்து என் றால் எல் லாமதே பஐத்து விடும் .மாட் டு வண்பில் களில் சனெற் து குறவை தான் .சகைக் கிளில் பதோய் வர் அரநாள் பதோய் விடும் என் றால் வண்பி கட டினால் மழ்நாளுமதே துவைபப் படும் .

கதோயிற் திருவிழாக் களுக் கு பதோக அரமுயாக வண்பில் கட டியிருக் க வணெ் டும் .அவனுக் குத் திரிந் து கதோவில் கள் கிடத் திலும் எதவும்

இருக்கவில்லை.

அச்சமயம் கும்பமண்காட்டிலே புத்து கும்பம் வரையில் தான் இருந்தன. முன் வீட்டு வளவாக்கம் முன்னால் வீதியோரம் காட்டுமரமொன்றுடன் கட்டிய காட்டுச் செடிகள் தடித்தவை சிக்குப் பட்டுக் கிடந்தது. அப்படியே காடுகளின் சிறுத்துண்டை விட்டு, விட்டு தான் பெரும் பாலோனர் காடுகளை வெட்டி காணியாக்கி இருந்தார்கள். ஆரம்பத்தில் கொட்டில் எழுந்து வீடுகளாக வளர்ந்தாலும் நிழலாக்கம் ஒதுங்கிற்றுக்காக விட்டு வைத்திருக்க வேண்டும். காட்டன்றியின் வீட்டிற்கு காட்டுக்கு மத்தியிலிருந்த ஒற்றையடிப் பாதையாலே போய் தான் அவர்களைய காணியிலே கட்டியிருக்கிற வீட்டுக்குப் போக வேண்டும். பவாட காணிக்காக்கம் கட்ட சிறிய காட்டைக் கடக்க உள்ளே பக்கத்து, பக்கத்துக் காணிகளாக விரியிற காணிகளில் ஒன்றாகத் தான் இருக்கிறது. அதிகமாக நிலக் கடலை போட்டிருக்கிறார்கள். நிறைபயிர்ச் செய்திருக்கிறார்கள். அவரைப் போடப்பட்டிருக்கிறது..

சந்தியிலிருந்து கொஞ்சம் கிழக்கான பகுதி கும்பாட்டஸ் எனப்பட்டது. பிறகு காமினி மகாவித்தியாலப் பகுதி, வீதிமேற்கில் மன்னார்க்குச் சென்றது. அந்த பகுதி ஆட்கள் அதிலே விவசாயம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. வேறு இடத்தில் இருந்ததோ? அல்லது மூலம் வீட்டார் போல உத்தியோகம் மட்டும் பார்த்தவர்களோ? தெரியவில்லை. அரசு வேலைகளில் இருப்பவர்களிற்கே கும்பாட்டஸ் வீடுகள் கிடக்கிறவை.

பவாவிற்கு அண்ணமையார் சகைக்கிள் ஓட பழக்கி இருந்தார்கள். இருந்தாலும், அவர்கள் கண் எதிரே மட்டும் ஓடவும் அனுமதித்தார்கள். மிச்சப்படி சந்திக்கடக்கைப் போக வேண்டும் என்றாலும் அவன் நடந்தே போய் வருவான். அவனை நம்பி சகைக்கிள் என் எல்லாம் கொடுத்து விட மாட்டார்கள். மூலம் வேலையைய அப்பா நிலவளவையாளராக இருந்தார். அவர்க்கு சகைக்கிள் விடத் தெரியாது. வளர்ந்த காலங்களில் சகைக்கிள் இருக்கவில்லையோ? பழகாமலேயே விட்டு விட்டார். அதனாலவே ட்டிலே சகைக்கிள் இருக்கவில்லை.

சந்திக்கம், சிறிது கிட்டவாக பங்களா வீட்டுடன் கட்டிய விவசாயப் பண்ணை ஒன்று ஏழு. எட்டு ஏக்கர் காணியில் இருந்தது. அந்த வளவாக்கம் நசெவூசாலை ஒன்று இருந்தது. விவசாயத்தைப் பாரக்கிற இந்திய கும்பம் புத்திற்கு என்று தனியாக வீட்டு என்றும் இருந்தது. ஆடும்பாடும் வளர்த்தார்கள். வேலை செய்வதற்கும் வேலையாட்கள் சிலரும் இருந்தார்கள். டேவிட் என்கிற இளஞ்சூன், மணமாகத்வரம் மூலமையாளராக பங்களாவில் வசித்தார். அண்ணரை விட 5,6 வயசு அதிகமானவராக இருப்பார் போல இருக்கிறது அவர் ஒரு எம். ஜி. ஆர் பித்தர். நகரப் புகழில் இருக்கும் படமாளிகைகளில் எம். ஜி. ஆர் போஸ்டர் ஒன்றை வாங்கி அதை அவரளவு உயர் மரப்பலகையில் வைத்து ஓட்டி கைவேலை தெரிந்த ஒருவரின் மூலம் எம். ஜி. ஆரை அழகாக வெட்டி எடுத்து, அந்த எம். ஜி. ஆரின் தோளின் மீது கை போட்டுக் கொண்டு பல போட்டோக்கள் எடுத்திருக்கிறார்.

பங்களாவிற்கு போற நேரமெல்லாம் அந்த மட்டை உருவத்தைப் பார்க்கலாம். அவருடைய காணியிலே வேலை ஓரமாக சடத்தை உயர்ந்த கட்டை மரம் ஒன்று நிற்கிறது. மூலம் பழத்தலை விட பெரிய பழம். அதைவிட சதையிட்டுப் புகட்டி. ஆனால், கட்டை புகளிப்பு, இனிப்புகையாக, என்ன சுவையாக இருக்கும். கனக்க ஆசையிலே சாப்பிட்டும் விட்டால் நாக்கிலே வெட்டுகள் விழுந்து விடும். அமிலம் கட்ட இருப்பதால் நாகரிப்பும் கட்டி. விழாக்காய் அதிகம் சாப்பிட்டால் நாக்கு அரிக்காமே அதைப் போல இங்கேயும்

தான் இரண்டு நாளிலே மாறிவிடும் தான். அவனும் நாககிற்கு அடிமை. கபிலாம்பழம் என்கிற போதே இப்பவும் மூர்குவிற் கு நாக்கு ஊறுறுது.

. அவரிடமும் சகைக்கிள் ஒன்று இருந்தது. சில விடும்முறை நாட்களில், டேவிட் அப்பரோடும் சரேந்து தண்ணீ அடிப்பார். அப்பா அண்ணார் போல அவர்க்கு திரெந்திருக்க வணேடும். எனவே, பங்களாவிற்கு வரவறேறு கததைதுக் கொண்டிருப்பது இருக்கிறது. அப்பாவோடும் சலெக்கிற அண்ணார், அல்லது அக்கா, அங்கிருக்கிற சகைக்கிள் ளை டேவிட் பிடம் கட்டேடும், எடுத்து விழுந்து, விழுந்து ஓடி ஒரு மாதிரி ஓடப் பழகி இருந்தனர். இதனை விட கும்மண்காட்டுச் சந்திக்கு நரேகீழே இறங்கி பாதுகையிலே இருக்கிற சவூந்தர நாயகம் மாஸரர், பிள்ளைகளிற்கும் அரசைச் சகைக்கிள் வாங்கிக் கொடுத்திருந்தார். பெடியள் மகாவித்தியாலயம் வாரதலெலாம் அந்தச் சகைக்கிளில் தான். அவரும் அங்கே படிப்பித்தாரா எனத் திரியவில்லை. அவர் பள்ளிகட்டம் போனது பெரிய அவருடைய சகைக்கிளில் தான்.

வவூனியாவில் சகைக்கிள் அத்தியாவசிய வாகனம். வசதியானவர்கள் வதைத் திருந்தனர். கும்மண்காட்டுச் சந்திக்கு கிட்டவாக இருந்து வறும் சில ரீச்சரமார்களும் மகாவித்தியாலயம் சனெறார்கள். பணை ஆசிரியகைளான அவர்கள் எப்படிச் சனெறார்கள்? என அவன்க்குத் திரியவில்லை?

ஒரு அரூமையான வாகனம் சகைக்கிள். சில்லுகள் பொறுத்திய சப்பாத்துக்கள், சில்லுகள் பொறுத்திய மட்டகைகள்... எல்லாவற்றையும் தயாரித்தும் கட்டி, இப்படித் தீர இடங்களிற்குப் போறதுக்கு பள்ளிக் கட்டத்திலயே உடற்பயிற்சிப் பாடவளையில மாணவர்களிற்கு பழக்கி இருந்தால் நல்ல உடற்பயிற்சியாக இருந்தும் இருக்கும். உடம்பும் திடப்பட்பிரக்கும். அதனால் கட்டுதலான தொகையினர் கட்டிப்பள்ளிகட்டம் வந்திருப்பார்கள். இனத்துவசேபாகுபாடும் காட்டுறது... இரண்டு பக்கத்திலும் தான் சீரழிவுகளை வளர்த்துக் விடுகின்றன. இவற்றிற்கான தயாரிப்புச் சலெவூகளும் சகைக்கிள் ளை விட பலமடங்கு கும்மணவானவை. திருத்தச் சலெவூகளும் கும்மணவானவை. அடிமைப்பட்ட நாட்டில் மிள்ளை வளர்த்தியும் இருப்பதில்லை தான்.

அவன்க்கு வவூனியாவில் இருக்கும் வரையில் சகைக்கிள் பழகும் ககைப்பி வரவே இல்லை.

அம்மாவிற்கு மாற்றம் ஏற்பட்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கிற அராலிக் கிராமத்திற்குச் சனெற பின்பும் கட்ட அவன்க்கு அதிருஸ்டம் வாய்க்கவில்லை.

வவூனியாப் போல இல்லாமல் யாழ்ப்பாணத்தில் சகைக்கிள் இல்லாத வீடே இல்லை என்பது போல சகைக்கிள்கள் மலிந்து இருந்தன. நிறைய சகைக்கிள்த் திருத்தக் கடகைகளும் ஊர்பட்டன. இரந்தன. யாரும் சகைக்கிள் ளை பவூண் போல கரூதுவதில்லை. சகைக்கிள் ளை ஒருக்காய் தாரீங்களா? என்று கட்டால் எடுத்துக் கொண்டும் போ, பின்பு நரேம் எனக்கு வணேடும். மறக்காதே" என அலட்சியமாக சொல்லிக் இரவலாகக் கொடுத்தும் விடுவார்கள். ஆனால், அவன்க்குத் தான் ஓடவராதே. யாரும் பழக்காமலும்.. ஓடவராதே.

நரேமும் கட்டிக் கனியவில்லை. அண்ணாரும், அக்காவும் நகரத்திலிருந்த அம்மம்மாவீட்டிலே இருந்து நகரப்பள்ளிகட்டத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அக்கா சகைக்கிள் ஓடும் விட்பிரந்தாள். அண்ணார் ஒரு பழைய சகைக்கிள் ளை வாங்கி வதைது

ஓடிக் கொண்டு இருந்தான். சிலவேளை, விடும்முறை நாட்களில் அராலிக் கு வரவான். பழயை சகை கிள். எடுத்து ஓட விட மாட்டான். காலயிலே கிராமத்து நண்பர்களையப் பாரக் க கிளம்பி விடும்வான்.

எட்டாம் வகுப்பின் போதே, நீண்ட பள்ளி விடும்முறையின் போது அண்ணரோடும் அமலனும் தனிச் சகை கிளில் அவர்கள் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தான். அமலன் அம்மாவோடும் ஓரே வகுப்பில் படித்த பாலய சினகேதி ஒருத்தியின் மகன். அம்மாவிற்கும் சினகேதிக் கும் அந்த நேரம் ஒரு பந்தயம் இருந்தது. யாழ்ப்பாணக் கடதைத் தருவில் திரிகிற போது, காட்சிக் கு வதைத் திருந்த எவ் சில வர் தட்டும், டம் ளுமான உள் எடக் கியது இருவரையும் கவர்ந்தது விலையை விசாரித்து விட்டு கொஞ்ச நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அம்மா சொன்னார். "பங்கஜம், நீ முதல் கல்யாணம் கட்பினால் நான் இந்த சட்டை உனக்கு வாங்கி பரிசளிப்பேன். எனக்கு நடந்தால் நீ எனக்கு பரிசளிக்கு வண்டும். என்ன?" என்றான். "ஓம்" என்று அவரும் ஒப்புக் கொண்டார். அம்மாவிற்கு முதலில் கல்யாணம் நடந்தது. பரிசளித்திருந்தார். அந்த பெரிய ஓவல் தட்டில், வீட்டில், "நான் சாப்பிடும்வனே" என அவர்களின் கிடையில் சண்டைகள் நடப்பெறுகிறது. அந்த சினகேதியின் மகன் அமலன் அம்மாவால் உவப்புவன் வரவேற்கப் படாமல் இருப்பானா?. மில்க் டொபி எல்லாம் சயெத்து வீட்டு மணந்து கொண்டிருந்தது.

அண்ணரும் அமலன் வீட்டிற்குப் போற போது வீட்டுப் பிள்ளையாகக் கருதி பாசத்தையப் பொழிகிறவர்கள். சினகேதிக் கும் இந்த வீட்டைப் போல ஐந்து பிள்ளைகள். மத்த இருவர் பெரியள், பிறகு இரண்டு பெண்கள், கட்சி பெரியன். அந்த வீட்டில் அவன் அமலன் வயசு அண்ணன். அண்ணர், குளம், குட்டை, குரூவி, பறவை எல்லாம் பார்த்து, ரசித்து கவிதைகளும் எழுற பிரகிரிதி கட்ட. அமலனோடும் சேர்ந்து சூற்றிப் பாரக் க கிளம்பி விடும்வான்.

இரண்டாம் நாள் "குணம், தம்பி தனிய தானே வீட்டிலே நிற்கிறான். அவனும் எங்கள் கட்ட வரட்டும்" என்று கட்டான். அண்ணரும் "ஓம்" எனச் சம மதித்தான். அமலனின் சகை கிளில் தொத்திக் கொண்டு மூர்கும் வரச் சன்றார்கள். இருவரும் கததைத் துக் கொண்டு வந்தவர்கள், நீண்ட நேரம் மூர்கும் மெனமாக வந்ததை உணர்ந்த அமலன் "மூர்கும், நீ சகை கிள் ஓடும்வாயா?" என்று கட்டான். 'இல்ல' என்று தலை ஆட்டினான். "அப்ப, நீ பெடல் பண்ணு, நான் கான்டிலைப் பிடித்திருக்கிறேன்" என்று முதலில், ஒரு காலை எடுத்து விட்டு பாரிலே இருந்த வாக்கிலே பெடல் பண்ண விட்டான். வயல் வளியை அடந்த போது, "என்ன குளிர் மயான காற்று. டயே, நீ தான் இரண்டு காலாலும் பெடல் பண்ணப் போறாய்" என்றான். அவன் அண்ணனை பார்த்தான். "பெடல் பண்ணனே. நீ யும் ஓடப் பழகத் தான் வண்டும்" என்றான். அமலன் சீட்டிலே இருந்து கொண்டு, கான்டிலைப் பிடித்தவாறு இரண்டு காலையும் பறக்க விட, ஓட்டவீ ரணைப் போல இவனும் கான்டிலைப் பிடித்துக் கொண்டு உழக்கினான்.

அப்படி ஒரு கிழமை வரையில் காலையில் வளிக் கிட்டு விடும்வர்கள், புத்திரகாளி அம்மன் கோவிலில், தற் கராலியில் இருக்கிற மாதிரியான பெரியக் கணியின் கட்டில் இருந்து சூற்றயல்களை வடிக் கையப் பார்ப்பார்கள். கோயிலுக்கு உள்ளே போய் அண்ணர், துண்களையும் சிற்ப வலைப் பாட்களையும் கட்ட பார்ப்பான். இவர்களும் பார்ப்பார்கள். அந்த நேரம் அந்தக் 'கணியால் நிற்ப் மாக மாறியது' என்ற பசேசும்

இருந்தது.சுண்ணாம்பு நீர் எங்கயாவது கசிந்து இருக்கலாம்.துப்பரவாக இருக்கவில்லை.கலங்கலாகவே இருந்தது.சமயக்காரர்கள்,புத்தபிக்குகளைப்போல ஓன்றைபத்தாக்கிறவர்கள் தானே. "சிலபேர்கள் அலகுகுத்திகாவடிகுட்ட எடுத்துதிருக்கிறார்கள்" என்று ஐயர்க்கிறக்கட்டாரர்கள். மாயாஜால விசயங்களகை கதகைகிறதன்றால் எல்லாமததவகளின் முகத்திலும் பக்திக் 'களைச்' சொட்டும்.

துணவிப் பகுதிக்குள்ளாலே வந்து வழிக்கியாறாக் கட்பிலே சகைக்கிள்ளை உருட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். பாழடைந்த குட்டிக் கோவில் ஒன்றையும் உள்ளே குட்டி,குட்டிச் சிலகைகள் நிறைய இருந்ததையும் பார்த்தார்கள். உள்ளே போய்ப் பாரக்கத்தயக்கம் தான். பாம்பு.கீம்பு இருந்தாலும் இருக்கும்.பிஜை,கீ ஜை எல்லாம் கைவிடப் பட்டு அனாதரவாக கிடந்தது.வயல் வளையின் மத்தியில் நீர் நிறைந்த ஓரளவான குளம் ஒன்று இருந்தது.முருகு வந்ததால் கள்ளு குடிக் க முயலவில்லையே?ததே தண்ணீர்க் கடையில் வடையும் ததே தண்ணீரும் வாங்கி குடித்து இளைப்பாறினார்கள். "நாளகை கு நவாலிப் பக்கமாக சின்று பாலத்தடியை எல்லாம் பார்த்து வருவோம்"என முடிவெடுத்து விட்டு வீட்டு திரும்பினார்கள்.சாப்பிட்டு விட்டு,வீட்டு வளவே மாம்மரம்,சப்பில்லா மரம்,தன்னமைமரம்..என நிழல்கள் உள்ள பெரிய வளவா, இருவரும் மாம்மரத்திற்குக் கீழே கதிரையும், ஈசிச்சியாரையும் போட்டு விட்டு...புத்தும் பலதையும் இரமைட்டி கததைதுக்கொண்டிருந்தார்கள்.முருகு குட்டித்திக் கம் ஒன்று போட்டும் எழும்பி விட்டான்.

ஓவ்வொரு நாளும் உழக்க,உழக்க நாளும் கழிந்து கொண்டிருந்தது.அமலன் போவதற்கு முதல் நாள் "குணம்,நான் இவனை வீதியிலே தனிய சகைக்கிள்ளை ஓட விட்டுப் பாரக்கிறேன்"என்றான்.அவனும் புத்தகம் ஒன்றை வாசித்துக்கொண்டிருந்தான்."சரி" என்றான்.வீட்டுக்கு வளையே இருந்த மண் ஒழுங்கையில் "முருகு,பயப்படாமல் ஓடு.நான்,உன் சீட்டை பிடித்துக் கொண்டு ஓடி வாரேன்.பின்பக்கம் திரும்பிப் பாரக்காமல் ஓட வேண்டும்.சரியா?"என்றான்.ஓடகட்ட ஓடி வந்தான்.பிபிக்கிறான் தானே, என ஓடி வந்தவன்,எதிர்த்தாற் போல கார் ஒன்றும் அந்த குச்சொழுங்கையில் வர,கை இரண்டும் அங்க,இங்க என ஆட,அமலண்ணை சகைக்கிள்ளை நிறுத்துங்கோ"என கத்தினான்.கையில்லே இருக்கிற பிரகைகை பிபிக்கத் தெரியவில்லை.பின்னுக்கு அமலன் நின்றால் தானே!சகைக்கிள் விழ அவனும் விழுந்தான்.ஞாயமான துரத்திலே காரக்காரன் நின்றிருந்தான். "பழகிறாயா?பார்த்துப் பழகு"என்று விட்டு இவன் சகைக்கிள்ளை ஓரமாக ஓதுக்க ஓட்டிச் சின்றுான். "இப்படித் தான் பழகிறது.நான் எத்தனை தடவை விழுந்திருக்கிறேன், தெரியுமா?"கிட்ட வந்த அமலன் சொன்னான்.

சகைக்கிள்ளை எடுத்து கான்டிலதை திரும்பி நிரோக்கி விட்டு, "பதற்றப் படாதே,ஓடு.இந்த முறை நான் உன்னுடனே வருகிறேன்"என ஓட,ஓட சீட்டைப் பிபிக்கிறதும்,விடும்புமாக ஓடி, ஓடி அவனும் வந்தான்.அங்க,இங்க வட்டி,வட்டி ஓடக் கொஞ்சம் பிடித்திருந்தான்.இந்த தளும்பல் ஓட்டம் அமலன் போன பிறகும் கனநாளகைக்கு இருந்தது.சகைக்கிள்ளைகை கட்டால் ரஜி,பாலா...என நண்பர்கள் தந்து விடுவார்கள்.எப்படித் தான் வீதிக் குப்பக்கத்திலே இருக்கிற கட்பிலே நிரேகொண்டு போய் இபிக்கிறானோ? அவனுக் கதே தெரியவில்லை.

சிரித்திரன் பத்திரிகையில் ஒரு காட்டிண வரும்.கார் ஓடும்பு.காலபந்து மதைனம் போல இருக்கிற வளவில் மத்தியில் ஒற்றைப்பனை நிற்கும்.அதிலை சரியாய்ப் போய்

இடித்து, காரின் முன் மீட்டி திறந்திருக்க, புகையோடு சிறு வட்டமாக மீச்சு விடுவதை, ஓபினவர் இறங்கி, ஆறுதலாக நின்று, ஏதோ குற்றம் நடந்த காட்சியைப் பார்க்கிறது போலப் பார்ப்பார். அப்படி அவனுடைய விபத்துகள். இரூந்தன். மதுலில், 'ரிம்' மதை தான் சகிப்பண்ணுவான்..காற்று நிரம்பிய நல்ல யராக இருப்பதால் அது 'பம்' பண்ணி சதேமூறுவதில்லை. யாருமில்லாத போது, பெரிய வாகனமொன்று வரவீதியோரம் இரூந்த கட்டுக்கு மலோக ஏறி, காற்றிலே பறந்து போய் வயலுக்குள் எழிவிழும் திருந்தான். நல்ல காலம். மழைநீர் நின்றதால் காற்சட்டை, சரேட் தான் நனந்தன. குத்திக் கித்திப் போடவில்லை.

கைநடக்கம் கொஞ்சம், கொஞ்சமாகக் குற்றத்து விழுத்தியபிக்காமல் ஓடுவான் எனத் தநீனான் இனி என்ன?, சொந்தமாக ஒரு சகைக்கிள் வண்டும். சகைக்கிள் கனவெல்லாம் உடனடியாக நிறைவறும் போல அவனுக்குத் தோன்றவில்லை. வீட்டுக்குடும்பம் பெரியது. ஐந்து பிள்ளைகள். அவர்களின் படிப்புச் செலவுகளிற்கு, மற்றும் இதரச் செலவுகளிற்கு அப்பா, அம்மாவின் சம்பளம் போதவில்லை. உயர்வகுப்பில் அமலனும், அண்ணரூம் வறே, வறே உயிரியல், கணிதம் எனப் பிரிவுகளைத் தெரிந்தெடுத்து வகுப்புகள் பிரிந்து விட்டார்கள். அமலனுக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கக் கிடக்க, அண்ணரூக்குப் பேரோதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பொறியியல் படிக்கக் கிடத்திருந்தது. அவனுக்கான செலவால் வீட்டிலே பாரம் கட்டி விட்டிருந்தது. "அம்மா, சகைக்கிள் வாங்கித் தாரியா?" எனக் கேட்க முறுகுவிற் கு துணிவு எழவில்லை. வரசு இறுதி நீள விடும்முறையில் அவன் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுத வண்டும் என்று அண்ணன் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து அம்மம்மா வீட்டிலே இரூந்து கொண்டுவந்து அலந்தது கொண்டிருந்தான். அராலி வீட்டிற்கு வரவில்லை அம்மா அடிக் கடியாழ்ப்பாணம் போய் வாரவர். அப்பா, அப்படிப் போய் வாரவர் இல்லை..

வழக்கம் போல முறுகு, கிராமத்து நண்பனான கருணாவிடமே தன் மனக் குமுறல்களைக் கொட்டினான்.. "டீயே, முறுகு நான் ஒன்று சொன்னால் கேட்பியா?" கேட்டான். "சொல்லன் முறுகு. உனக்குத் தெரியும் தானே, சில வஸ்டார் விளையாட்டுக் குழுவில் நான் கோலியாக இருக்கிறது. சப்பாத்து, காலுறகைகள், மஞ்சள் ஜேசி பிசிரட்.. இதெல்லாம் எப்படி வாங்கினேன், தெரியுமா?" என்றான். "தெரியாது" என்றான். "கழகம் நல்ல முறையில் இயங்கிறது தான். அதற்காக விளையாட்டுவர்களிற்கு எல்லாம் வாங்கிக் கொடுக்கிற நிலையில் அது இல்லை. நாங்கள் மாதத்திற்கு கொடுக்கிற சந்தா ஒரு ரூபாவால் அதற்குப் பணம் சரோது. கால்பந்துட்டம் பழக்கிறதுக்கு நாவாந்துறை ஆட்டக் காரர்களை பணம் கொடுத்து தான் கப்பிட்டுகிறது. நான் கோலியாக இருந்தாலும், பிரதியாக விளையாட்டுக்கு இருவர் தயாராக இருக்க வேண்டும். மற்றவர்களிற்கும் கணிசமான ஆட்டக் காரர் இறங்காமல் எப்பவும் விளையாட்டுக்குக் காகத் தயாராக இருப்பினம். பாரனே!, எல்லாருக்குமான செலவை? நாமெல்லாரும் மசேன் வலைகைக்கு போய்த் தான் சமாளிக்கிறோம். உனக்கு சகைக்கிள் வண்டும். என்னுடைய காலுறையும் கிழிந்து விட்டது புதிதாக வாங்க வேண்டும். விடும்முறை நாள் தானே. நான் மசேன் வலைகைக்கு போறதுக்கு இருக்கிறனே. நீயும் வாரத்தென்றால் வா்வன்" என்றான். சம்மதித்தான்.

மஸே திரி நாகரத்தினம் அண்ணையிடம் அவன் சொல்லி வதை திருந்தான். முறுகு, காலையிலே வெளிக் கிட்டால் பின்னரேம் தான் வீட்டில் போய்க் கொண்டிருந்தான். மதுலில் வீட்டிலே சொல்லாமலே இருவரும் சென்ற குழுவிலே ஓவ்வொருத்தர் சகைக்கிளிலே தொற்றிக் கொண்டு வலைகைக்குப் போய் வந்தார்கள். கருணா "ரீச்சுருக்குச் சொல்லாமல் வாரது நல்லதாய்ப் படவில்லையடா. வீட்டிலே

உண்மையைச் சொல்லு. விட்டால் வா, இல்லாட்டியும் பரவாயில்லை "என்றான். மாலகை ஆறு மணிக் கேட்போய் சரேந்தான். "எங்கடா போனாய்?" என்று அப்பா உறுக்கிக் கேட்டார். "மேசை வலையைக் கு" என்று

பதிலளித்தான். அப்பாவும், அம்மாவும் குமிடையில் தர்க்கம் ஏற்பட்டது. பிறகு தணிந்து, அப்பா வந்து "என் போனாய்?" என்று விசாரித்தார். "பழையச் சகைகள் ஒன்று நிறி அறுபது ரப்பாவிற்கு விலையைக் கொடுக்கிறது. இரண்டு கிழமை போய் வந்தால் வாங்கி மூடியும், நாகலிங்கம் மாஸ் ரர பிள்ளைகளும் இப்படிப் போய்த் தான் விளையாடும்படி சப்பாத்து எல்லாம் வாங்கினவையள" என்றான். நாலு கிழமை விடும்படி நாட்கள் இருந்தன. அப்பா யோசித்தார். பிறகு "வீட்டு கட்டுறதும் அறிவியல் வலையைத் தான். சரி, உண்மையில் சகைகள் ஆசையும் விழுந்து விட்டது. இரண்டு கிழமைக்குப் பிறகு, நீ வலையைக் கொடுக்கக் கூடாது, என்ன?" என்றவர், அம்மாவைப் பார்த்து, "அவனும் வலையை என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றித் தான் கொள்ளட்டும்" என்றவர், "அம்மாட்ட அனுமதி கேள் என்று விட்டு உள்ளே போய் விட்டார். "போகத் தொடங்கி விட்டாய். கேட்கவா போறாய். சரி!, இனிமேல் இப்படி குழப்பிச் செய்யாதே" என்று விட்டு அவரும் உள்ளே போய் விட்டார்.

பிறகு, சில வராசா மாஸ் ரரும் வீட்டிற்கு தயிலை தருவதற்கு வந்த போது "ரீ ச்சர், நான் கட்டி சின்ன வயசிலே... போய் இருக்கிறேன். இது தவறில்லை" என்று கருத்து தெரிவித்திருந்தார். அவர் மலையைக் கையில் இறுக்கி தங்கச்சி வீட்டிலே இருந்து திரும்பிய அடுத்த நாள் வாரவர். அவர் மலையை ருசியான தயிலை கிடைப்பது வழக்கம்.

அப்படியாக கருணாவோடு சரேந்து இரண்டு கிழமைகள் போய் வாரது ஏற்பட்டது. பிரகே நேரத்தில், இரண்டு தடவைகள் கட்டி வீட்டாரிடமிருந்து 'டீ' வரும். மத்தியானம் சாப்பிடுவதற்கு ஐந்து ரப்பா நாகரத்தினமண்ணை கொடுத்து விடும்படி பக்கத்திலிருக்கிற ததே தண்ணீர் கட்டையில் இடையபம், தோசை வாங்கிச் சாப்பிடுவார்கள். போறவர்களோடு சகைகளில் தொற்றி போவார்கள்; வருவார்கள். அது தங்குவலையை இல்லை. ஒரு சிறிய தண்ணீர் தாங்கி கட்டுற வலையை. அவனுடைய காலமும் மூடிய தாங்கியும் கட்டி மூடிந்து விட்டது. அவன் விரும்பிய நிறி அறுபது ரப்பாவை அவன் கையில் நாகரத்தினமண்ணை கொடுத்தார்.

சகைகளில் வாங்குவதற்காக சனிக் கிழமை, அகிலனுடன் அவன் சித்தங்கணியில் உள்ள வட்டைக் கோட்டைத் தபால்கந்தாரில் வலையைப் பார்த்த ராமநாதன் வீட்டிற்குச் சென்றான். அச்சமயம் ராமநாதன் பக்கத்து வீட்டிலே இருந்தான். தங்கச்சிக் காரி போய் கட்டி வந்தான். சகைகளில் காட்டிய போது, வீட்டிலே உள்ள அனைவரும் கண்ணீர் மலக அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அகிலனுக்கும், அவனுக்கும் புரியவில்லை. இருவருக்கும் இப்படி சகைக்கிளக்கப் பிரியாவிடையைக் கொடுப்பது ஆச்சரியமாக இருந்தது. அகிலன் "ராமண்ணை ஏதாவது பிரச்சனையா?" என மெதுவாகக் கேட்டான். "எவ்வளவு நேரம் சகைகளில் பார்ப்பீர்கள். உள்ளே போங்கள். போ, அம்மா" என்ற போது அவன் கும்பலும் உடனே திரும்பினார். "தம்பி" என்றார். "அது தான் அம்மா விறகிறதற்கு மூடிவிடும்படி. வீட்டிலே இருந்தால் தம்பி பக்கத்தில் நிறகிறது போல இருக்கிறது அம்மா" என்றான். தொடர்ந்து "போனால் தான் நிமதி. ஐயரபைப் பிடித்து ஒரு பிஜயும் செய்து விட்டால் அவனும் நல்லபடியாய் போய் விடும்படி" என்று மலே கேட்டான். "இந்தப் பிள்ளையும் என்றப் பிள்ளை தான்" என்று விட்டு அம்மா உள்ளே போய் விட்டார்.

"என்னண்ணை என்னம் பிரச்சனையா? நீ நங்க நஹ்றி அறுபது தானே சொன்னனீ நங்கள் .கப்டவலெலாம் கொண்டு வரவில்லை"என்றான் மூரூகூ. "நஹ்றி அறுபதில்லை நஹ்றி ஐம்பதிற்கே தரூகிறனே" என்றான் அவன் . அந்த துயரத்திலும் அவன் மூகம் சகோகச சிரிப்பைக் காட்டியது. இவர்கள் இருவரூகும் மரமம் தலையை வெடிக் கவதை தூக் கொண்டு ந்து.புரிந்து கொண்டு "வாரூங்கள் அந்த திண்ணையிலிருந்து கதபைப் போம்" என்றவன் , "அம்மா ததே தண்ணி வயையன்" என்று உள்ளூகூப் பார்த்து கத்தி விட்டு வந்தமர்ந்தான் .

"ஆறு மாசத்திற்கு முன்பு ஆமிச சகெக்கிங் நடபைப்பெற்றுது தரூயும் தானே ?"கடேடான் .யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மததான பபிலியனில் ஆமிக்காம ,வட்டுக்கோட்டையில் ஒன்று,சித்தங்கணியில் ஒன்று என தரித்திருந்து ஊரடங்கு பிரகடனப்படுத்தி விட்டு நடத்தி இருந்தார்கள் .பொன்னாலபெருமாள் கோவிலூகும் வணங்க வந்த மஜேர் தூரயைப்பாசூட்டுக் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சந்தகேநபர்கள் என பல பபெயள்களின் படங்கள் சரேபோஸ்டர்கள் யாழ்ப்பாணத்து மபிலை மூடக்கெல்லாம் ஓட்டப்பட்டிருந்தன .பல இடங்களில் தற்காலிக ஆமிகாம்களை நிறுவி விட்டு வானொலியில் தீர்தீரென ஊரடங்கூச்சட்டம் அறிவித்து விட்டு ஊர்மனகைகூள் பல தடேதல்கள் நடபெற்றன .பல இளைஞரூகளும் சந்தகேத்தின் பரேல் பிபிக் கப்பட்டார்கள் .

"நான் காலயிலே வேலைகூச்சென்று விட்டிருந்தனே .என்னதை தடே தம்பி கூலம் சகைக்கிளில் கந்தூரூகூ வந்திருக்கிறான் .காலை ஒன்பது மணியிலிருந்து ஆறு மணி வரயில் ஊரடங்கு அமூலாகிறது என வானொலியில் அறிவித்தது அவனூகூத் தரிந் திருக்கவில்லை .வானொலியில் அறிவித்ததைக் கேட்டு நான் கந்தூரிலே இருந்து விட்டு வீட்டு வந்து சரேந்தனே .அம்மா கடேடார் ."தம்பி உன்னட்டை வந்தான் .காணவில்லையா?"என்று ."என்னம்மா சொல்கிறாய் ?ஏன் வந்தான் ?" .எனக்கூப் பயம் பிபித்துக் கொண்டது .எங்க வீட்டிலயேயும் வானொலிப் பெட்டி கிடயைது .பக்கத்து வீட்டிலே தான் கேட்பது வழக்கம் .

அவனூடயை நண்பர் வீட்ட எல்லாம் ஓபி,ஓபி விசாரித்தனே . ஓரூத்தர் வீட்டிலயேயும் இல்லை .அப்படி போற போது ஊரடங்கில் சில பபெயள்களை பபிலியனில் இருக்கிற ஆமிக்காரர் சூட்டு ,டயர் போட்டு எரித்து விட்டினம் "என்ற வந்தி,சசேசுடே, பிபித்து தான் வதை திருப்பார்கள்" என்று நம்பினான் . வீட்டிலே வந்து எதுவூம் சொல்லவில்லை .எட்டு மணிகூ திரும்ப ஊரடங்கு அமூலாகிறது .இரவூ மூழூதும் நித்திரை இல்லாது தவித்துக் கொண்டிருந்தோம் .

அடுத்த நாட்காலயிலே ஊரடங்கு விலத்தப் பட்ட நரேத்திலே ஆமிக்காம பிற்கே நரேலே போய் வீசாரிக்கராமநாதன் சகைக்கிளில் சென்றான் . உள்ளே காப்பாற பயம் தான் ."தம்பியை நரேறிலிருந்து காணவில்லை .பிபித்து வதை திருக்கிறீர்களா?" என்று விசாரித்தான் . 'யாரயூம் பிபித்து வதை திருக்கவில்லை' என்று கயை விரித்தார்கள் ."பயங்கரவாதிகள் ஐவரை சூட்டுக் கொன்றோம் .உன் தம்பி பயங்கரவாதியா?"என ஓரூவன் கேட்டான் ."இல்லை .அவன் பத்தாம் வகூப்புப் பரீட்சை எழுத இருக்கிறவன்" என்று சொல்லிப் போட்டு திரும்ப, கிடந்த சகைக்கிள்கூவியலில் தம்பிட இந்த சகைக்கிளிலும் கிடந்தது ."இந்த சகைக்கிள்தான் தம்பியூடயைது .பிபித்து வதை திருக்கிறீர்களா?" திரும்பி வந்து கேட்டான் ."ஓ!, அப்ப உன் தம்பி பயங்கரவாதி இல்லையா?" என்று தலவைர் தரத்தில் இருந்தவர் கேட்டார் ."இல்லை .அவன் என்னைப் பாரக்க தபால் கந்தூரூகூ வந்தவன்" என்றான் ."ஊரடங்கு போடப்பட்டிருப்பது

தெரியாததோ ,உங்களிற்கு ?"என்று உருக்கிக் கட்டேன்."வானொலியில் மட்டுமே அறிவிக் கப்படுகிறது.இங்கே எல்லார் வீட்டிலேயும் வானொலி இல்லலை.அறிவிக் கப்படுறதும் உடனே தெரியிறதில்லை,தளர்த்தப்படுறதும் தெரியிறதில்லை."என்று அழுகுரலில் ராமநாதன் பதிலளித்தான்.ஆமித் தலைவருக்கு ஆச்சரியமாக போய் விட்டது."இங்கே,எல்லா வீட்டிலேயும் வானொலிப் பெட்டி இல்லையா?,கொழும்பிலே எல்லா வீட்டிலேயும் இருக்கிறதே,இங்கேயும் இருக்கத் தானே வேண்டும்" என்றார்."இல்லலை.எங்க வீட்டிலே இல்லலை.பக்கத்து வீட்டிலே இருக்கிறது.அதிலை வதைத்து தான தளர்த்தப்பட்டதை அறிந்து தான் இங்கே வந்திருக்கிறேன்.தாபால் கந்தோரில் இருக்கிறது.அதிலைக் கட்டு நிறு வளையிலே போகாமல் இருந்து விட்டு வீட்டிற்குச் சினேற்றேன்."என்று சொல்ல அவனுக்கு சங்கடமாய் போய் விட்டது.

"அப்பசுட்டது பயங்கரவாதி இல்லையா?அவங்கள் சூட்டுப் போட்டு உடனேயே எரித்துப் போட்டாங்களே.இந்த பயங்கரவாதச் சட்டம் இருக்கிறது தெரியும் தானே.அது எரிக் கவும் அனுமதி தருகிறது.நீ சகைக்கிள்ளை எடுத்துக் கொண்டு போ"என்று விட்டு அவன் சோகமாகப் பார்த்தான்.ஆமிலேயும் உயர்வகுப்பில் பபிக்கிற பெடியள் பலர் சேர்ந்திருந்தார்கள்.அவர்களிடம் மனிதாபிமானம் இருந்தது."என்னாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.ஒன்று வேலை செய்ய வேண்டும்.இல்லலை என்றாலும் வீட்டிற்குப் போக விட மாட்டார்கள்.உங்கட தலைவர்கள் ஏன் துரையப்பாவைக் கொன்றார்கள்?, இப்பத்தான் தொடங்கி இருக்கிறது.எங்கே போய் நிற்கும் எனத் தெரியவில்லை? இங்கே பார்.உன் தம்பி இறந்து விட்டான்.ஏற்றுக் கொள்.எந்த முயற்சியிலும் இறங்காதே, போ"என்றான்.இந்தளவிறகாவது இவன் கதைத்தானே!

இவனையும் பயங்கரவாதி என பிடித்து வகைக்காமல் விட்டது, அன்று நின்றி ஆமித் தலைவன் நல்லவனாக இருந்ததால் தான்.வீட்டிற்கு வந்து சொல்லிய போது ஒப்பாரியாகியது.

வீட்டிலே, சகைக்கிள் கிடந்து அழுகையைக் கட்டிகிறது.முடிவெடுத்து நண்பன் ஒருவனிடம் சொன்னது,வெல்ட் பண்ணி ஓட்டிய நடு அச்சாகக் கிடந்ததால் வாங்கப் படாதிருக்க,அகிலனின் மச்சான் மலம் களே விப்பட்டது,அகிலனுடன் தபால் கந்தோரூக்கு முரூகு வந்திருந்தான் "நான் வாங்கிறேன்.ஆனால், மயின்று கிழமையாகும்"என்றான்.அவனும் "ஓம்" என்றான்.

இரண்டு கிழமகைக் குப் பிறகு வாங்க வந்திருக்கிறார்கள்.

கூட்டித் தங்கச்சி இருவருக்கும் "டீ" கொண்டு வந்து தந்தாள்.திரும்பவும் போய் ராமநாதனுக்கும் கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டு ஓரமாக நின்றாள்.ராமநாதன் "வாங்க விரும்பவில்லா விட்டாலும், ஒன்றும் நினைக்க மாட்டேன்,உங்களைப் பொறுத்தது"என்றான்."அதில்லை,உங்களின் பெரிய துக்கம் தான் ஒரு மாதிரி இருக்கிறது. எனக்கு சகைக்கிள் அவசியம் வேண்டும்"என்றான் முரூகு. அந்த வீட்டிலிருந்து ஒரு பையைக் கட்டி வருவது போல சகைக்கிள்ளை எடுத்தார்கள்.

அகிலன் அவனுடையதில் ஓடி வர இவன் இதிலை ஓடி வந்தான்.பிரகே சரி வரப் பிபிக் கவில்லை."தம்பிக் காரன் எப்படியடா பிரகே பிபித்திருப்பான்?"கட்டேன்."ஒருவளே,ஆமிக் காரன் குரல் கொடுக்க இவன் சகைக்கிளை நிறுத்த முயற்சித்திருப்பான்.அது,நிற்காமல் ஓடியிருக்கும். அதனாலே

சுட்பிரபுப்பானோ?" அகிலன் சூளியன் ,சரியான காரணத்தையிடத்து விட்டான் .ஆமிக் காரர் இனத் துவசேம பிபித்தவர்கள் தான் . அதோடு பயத்தையும் காப்பற கட்பிக் கொண்டு நிற்கிறவர்கள் ."நில" என்றால் ,நிற்க வணேடும் .இல்லாவிட்டால் பயத்தில் ஏதோ பிளானில் ஓடுகிறான் என்று அஞ்சிகண்டறிமாட்டுக்கு சுட்டத்துள்ளி விடுபவர்கள் . நடுக்கமுற்ற வாழ்க்கை அவர்களையுடையது.

மூருகுவிற்கு கொஞ்சநாளாய் இனவாதம் குறித்தும் இப்படியும் யோசனை எழுகிறது. அவன் இவ்வளவு நாளும் சிங்கள மதக் கொள்கைகளிலே துவசேம நிரம்பி வழிகிறது என்று நம்பி இருந்தான் . பிரெஞ்சுப் புரட்சி என்ற நூலை வாசித்த பிறகு, இவன் நம்பிய சிங்களக் கொள்கைகளையே பிரெஞ்சுக் காரர்களும் காலனியாட்சியில் அப்படியே பிரயோகித்திருக்கிறது தெரிந்தது. அவை, இந்த நாட்டுக்கு இறக்குமதியான கொள்கைகள் தான் என்று புகிறிறது. இலங்கைக்கு ஜனாதிபதி ஆட்சியைக் கொண்டு வந்த ஜே.ஆர். , "பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி முறையைக் கொண்டு வருகிறேன்" என்றே அறிவித்திருந்தார் . மற்ற விதிகளையும் பாடமாகிக் கொண்டு இறக்குமதி செய் திருக்கிறார் . புகிறிறது. இலங்கையின் இனத் துவசேத்தின் ஆணிவளர்களில் ஒருவர் இந்த ஜே.ஆர். ! இவனுக்கு அந்த புத்தகத்தை வாசிக்க ,வாசிக்க வயிற்றைக் குமட்டியது. அரசாட்சிக்கெதிராக அவர்களின் புரட்சி என்னவோ முற்போக்கு தான் . சகோதரத்துவம் ,சமத்துவம் ... இன்னொன்றும் சொன்னார்கள் .எல்லாம் ஒரு மொழி பசேற மக்கள் மத்தியில் மட்டுமே அந்த ஜனநாயகம் முற்போக்கானது.

அவர்கள் காலனிக் குட்புத்திய நாடுகளில் எல்லாம் ...வணேட்டாமே ,சிங்களவருக்கு அவர்கள் குரூப்பீடத்தில் வீற்றிருந்திருக்க தகுந்தவர்கள் அவர்கள் புகிறிந்த கொட்புரங்களிலிருந்து இன்னமும் இரத்தம் வடிந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றது. அழகான மொழி, நளினமான மொழி ...எப்படி இருந்தால் என்ன ?, கொலைவெறியர்களிற்கு உலகில் மரியாதை கிடையாது தான் .

சோசலிச ஜனநாயகம் தான் ஒன்றுக்கு மறேபட்ட மொழி,மதப் பிரிவினையை உடைய நாடுகளிற்கெல்லாம் அமையும்தர வல்லது. மாரக் சிசம் தான் களங்கரவை விளக்காக நிற்கிறது.அடிமையேபட்ட இனங்களில் ஒன்றாக அழ்ந் திப்போய் கிடக்கிற தமிழருக்கும் கட்ட சோசலிச ஜனநாயகம் என்ன என்பது புரியவும் இல்லை.புகிறிந்து கொள்ளவும் கட்டமுயற்சிக்கவும் இல்லை. அதனால் தானோ, தமிழ் த் தரப்பும் பாவ மட்டகைகளை சும்ந் து கொண்டிருக்கிறார்கள்?என்றும் நின்கைகவும் தோன்றுகிறது.

கடசையில் , சகைக்கிள் கிடத்தை பின்பும் கட்டமகிழ்ச்சி இல்லை பார்த்தீர்களா?

balamuraly@sympatico.ca